ster eller deres Enker. Takket være Pastor Naarups ihærdige Indsamlingsarbejde ser det jo ud til, at det vil lykkes, saa at gamle, udslidte Herrens Tjenere kan haabe paa at faa det daglige Brød foruden Skam og Nød til deres sidste Stund.

Dette bør visselig saa at være.

En anden Sag er bleven foreslaaet at træde i Kraft Jubilæumsaaret, og det er, at de arbejdende Præster skulde have deres Aarsløn forøget efter en bestemt Skala — se Aarsberetningen 1916 Side 17.— Haaber, at mange af Herrens hellige Folk vil sætte Skulder til og løfte i Flok, saa gaar det nok.

„Den, som undervises i Ordet, skal dele alt godt med den, som undervifer ham." (Gal. 6, 6.)

Saa er vi jo anbefalet at holde mange Festmøder. Ja, lad os faa mange af dem til Bestyrkelse af det hellige Fællesskab og til videre Udbredelse af Evangeliet og den lutherske Reformation.

Maatte i dette Jubilæumsaar vort lutherske Kirkefolk blive lig den nye Vin, der sprænger den gamle Slendrians Læderflaske og fosser ud til Frugtbargørelse af de tørre Marker, at de maa blomstre som Herrens Have. Hermed et godt Nytaar og et rigt velsignet Jubelaar i alle vore Menigheder og paa alle vore Missionsmarker i Jesu Navn.

Pilgrim-Sang.

Mel.: O, Jesus, dit Navn er i Nøden.

Vi gaar blandt Guds Pilgrims-Skare
I Trængsel hernede paa Jord.
Vi trænger os gennem al Fare
Til Hjemmet i Frelserens Spor.
Og ser vi til Himlen, den klare,
Naar Stjernerne blinker til Jord,
Da lader vi Tankerne fare
Hist op, hvor de hellige bor.

Og faar vi en Hvile i Striden,
Da lader vi Tankerne fly
Fra Livet hernede i Tiden
Til Hjemmet i Kana'n, det ny.
Da farer de Tanker saa viden
ov'r Stjernerader og Sky;
De falder til Hvile omsider
I herlige, skønne Guds By.

Men kommer Guds Engle og kalde
Os hjem til den evige Stad,
Da lader vi Støvhytten falde
Og svæve med Englene glad
Til Hjemmet, hvor himmelske Skalde
Vil kvæde saa yndig Kvad.
Da vil vi for Tronen nedfalde
I Lovsang saa jublende glad!

Nels Andersen,
Coalridge, Mont.

Til R. U. Kent og andre Venner.

Aldrig før i vort Liv har vi faasaa megen Julepost som sidste Jul. Der var hver Dag nogle, og saa bragte Postbudet os med een Gang 19. Der var Gaver, Breve og Hilsener. Og de kom alle Vegne fra— her fra Byen, her fra Kysten og fra Atlanterhavs-Kysten og fra de forskelligst Steder i Den forenede Kirke. De kom fra Præster og Lægfolk, fra Mænd og Kvinder, fra unge og gamle Venner, fra Brødre og Medarbejdere i Menighederne, i Samfundet og de mange Aar i den for. Kirkes Kirkeraad osv. og bragte Udtalelser om kære Minder fra de gamle Dage, og de broderlige Forhandlinger. De aandede af kristeligt Brodersind og Sympathi med mig og mine i min Sygdom. Hvor er det godt, styrkende og sikkert Gud velbehageligt saaledes uden Smiger og Ros, men i kristelig Broderkærlighed at mindes hinanden i denne kolde, travle Verden. Tak, Venner, at I var med til at berede os en glædelig Jul i denne fjerne Krog af Samfundet!

Lad mig ogsaa med det samme sige Tak til de mange rejsende, Præster og Lægfolk, baade dem, der kommer her hvert Aar, og dem, som kun kom een Gang, fordi de kunde finde Vej til vort lille simple Hjem med den Hilsen: „Vi kunde ikke rejse gennem Los Angeles uden at hilse paa Past. Johnson. At I havde kristeligt Sind til at besøge en syg Broder, det glæder vi os ogsaa over for eders egen Skyld. Og saa er der et Sted i Den forenede Kirke en R U Kent, (en ukendt), som i det forløbne Aar i flere Maaneder sendte mig et Pengebeløb uden at opgive Navn eller Adresse, baa Breve og Postanvisninger var undertegnet R. U. Kent, saa jeg har ikke kunnet sige ham eller hende Tak. Jeg tror dog, han læser „Danskeren" og sender saa min Tak med disse Linier. Disse Gaver var os ikke alene en timelig Hjælp, da min Dokterregning paa den Tid — ogsaa før og siden — var $30. om Maaneden, men det styrkede os forunderlig i Troen paa Guds Forsyn og Omsorg for sine Børn paa Jord, og vi tog Gaven fra hans Haand med inderlig glade og taknemmelige Hjerter. Det sagde os ogsaa, at der er noget, som hedder uegennyttig kristelig Broderkærlighed og blev styrket i Troen paa den. For mange Aar siden betonede jeg i en Prædiken: Uegennyttig kristelig Kærlighed og fremholdt et Par Eks. Efter Gudstjenesten kom en Mand og hans Hustru hen til mig og sagde: „De tager Fejl, Hr. Pastor, der findes intet saadant paa Jorden som uegennyttig Kærlighed. Menneskene er saa fordærvede og egenkærlige, at de gør intet, uden at de kan have Ære eller Fordel deraf." Jeg mente, at saadan var nok Menneskene af Naturen, men at der dog sikkert gaves Mennesker, som gav Guds Aand saa megen Magt over sig, at han kunde virke denne Kærlighed i deres Hjerter, selv om de maaske var sjældne. „Ja, de kender ikke Menneskene," sagde de. Hvis nu disse Linier træffer dette Ægtepar, vil jeg sige til dem: Her er en til, ja flere, som ikke en Gang har saa megen Fordel som at deres Navn i Bladet. Og til min ukendte Ven vil jeg sige: Det er kun til en Tid, at nogen kan forblive N. U. Kent. Læs Matth. 25. Kap. „Vi skulle alle aabenbares for Kristi Domstol for at faa efter, hvad vi har gjort i Legemet, godt eller ondt." Og jeg har i mit stille Sind glædet mig over, at jeg — saa haaber jeg ved Guds Naade — med undrende Glæde skal se, hvorledes min trofaste, elskede Frelser, vil belønne N. U. Kent for, hvad han har gjort mod en af hans mindste Brødre."

Dette er ikke et Tiggebrev men skrevet, fordi jeg ved, at det vil opmuntre og styrke Herrens oprigtige Venner at læse om saadanne Tilfælde.

Los Angeles i Januar 1917.

Eders i Herren heng.

L. Johnson.

En Banebryder paa Missionsmarken.

„Hans Fødested var i England, hans Grav er i Amerika, hans Monument staar i Korea, bygget af levende Stene", skriver „The Christian Herald".

Dr. Underwood var blandt de sidste Pioner-Missionærer. Næppe noget ikke-kristent Land staar nu tilbage at aabne. Meget saa af de Missionærer, der udgik til store Missionsmarker og gjorde Begyndelsen, er tilbage, og disse forsvinder rask. Der var ingen Grund lagt, ingen Oversættelser, intet Apparat af noget Slags, som kunde lette Arbejdet. De maatte selv gøre alt og under vanskelige Omstændigheder. At de byggede godt, det viser til Overflod de grundlagte Kirkers Styrke og Udstrækning. Det gælder for dem, Gud kalder til at fortsætte deres Arbejde, om at vise samme Tro og Hengivenhed og bede om, at et dobbelt Maal af Banebrydernes Aand maa hvile over os, saa at det gode Arbejde, der er saa godt begyndt, maa fortsættes indtil Jesu Kristi Dag.

Den Missionsmark, som Rev. Horace Grant Underwood viede sit Livsværk, har baaret rig Frugt. Dr. Underwood fødtes i London 19. Juli 1859, og 13 Aar gammel kom han med sin Fader, en Fabriks-Kemiker, til dette Land. De satte Bo i Upper Durham, New Jersey. Her bekendte Horace Troen paa Kristus og sluttede sig til den reformerte Kirke i Landsbyen. I 1884 blev han ordineret til Præst, men hans Agt var at prædike Kristus paa Missionsmarken, og da han hørte, at den presbyterianske Missions-Styrelse ønskede en Mand til at gaa til Korea, meldte han sig straks, og 5. April 1885 ankom han til Korea. De eneste Missionærer, der var gaaet forud for ham, var Horace N Allen, M. D. og Mrs. Allen, og de havde mødt saa megen Mistanke og Modstand, at de vilde have fundet det vanskeligt at blive, om ikke den amerikanske Minister havde udnævnt Dr. Allen til Legations-Læge. Aandsbeslægtet Kammeratskab var en Sjældenhed i de Dage. Udenlandsk-byggede Huse fandtes ikke. De sanitære Forhold var alt andet end ønskelige. Bekvemmeligheder, som Amerikanere var vant til, kendtes ikke, og Post modtoges sjældent, saa Pioner-Missionæren var underlig enligt stillet.

Men den unge Missionær begyndte sit Arbejde besluttet, uden at knurre eller klage og villig til at døje ondt som en god Jesu Kristi Stridsmand. Han var den første i flere Henseender. Han var den første ordinerede Præst i 1886. Han begyndte den første Skole, ogsaa i 1886, „Jesu Kristi Lære Skole" kaldtes den. Han stiftede den første Menighed i September 1887. Han uddelte Nadveren første Gang Juledag samme Aar i sit eget Hus; der var 7 Nadvergæster. Samme Aar foretog han den første af sine Rejser ind i Landets Indre,, ved hvilke han, fortsat af hans Efterfølgere, spredte Kundskab til Evangeliet langt og vidt i Korea, og det resulterede i, at der blev Grupper af troende i Hundreder af Byer og Landsbyer. Han begyndte den kristne Missions litterære Arbejde i Korea, og i 1889 udgav han den første af en Række Bøger med hvilke han og andre Missionærer har beriget Missionslitteraturen. Og han var den første til at aabne Bibelen paa Tryk for Koreanerne. Hans Oversættelse af Markus Evangeliet i 1887 gav Koreanerne første Lejlighed til at læse Guds Ord.

Efter 10 Aars utrætteligt Arbejde af Dr. Underwood og faa andre Presbyterianere og nogle Metodister var der kun 141 Kristne i hele Landet.

I 1895 skete der Omslag. Det var efter Slaget i Pyeng Yang under den kinesisk-japanske Krig. Missionærerne udviste paafaldende Troskab, Mod og Opofrelse efter Slaget, ligesaa viste Missionærerne i Seul paafaldende Opofrelse ved at pleje syge under Kolera-Epidemien. De sled utrætteligt for de syge og døende, udførte Arbejder, som de modigste Koreanere gøs tilbage for, og udsatte sig uden at ænse personlig Fare. Deres kyndige Behandling af syge reddede Hundreder af Menneskeliv. „Alle disse Helbredelser," siger Mrs. Underwood i sin Bog, „vakte ikke lidet Røre i Byen. Der opsloges Plakater, som fortalte Folk, at de behøvede ikke at dø, de kunde gaa til de kristne Hospitaler og leve. Folk som iagttog Missionærernes Arbejde blandt de syge Nat efter Nat, sagde til hverandre: ‚Hvor disse Udlændinger elsker os! Vilde vi gøre lige saa meget for en af vore Slægtninge, som de gør for fremmede?' Nogle Mænd, der saa Dr. Underwood skynde sig hen ad Vejen i det dunkle Morgengry en Sommermorgen, bemærkede: ‚Der gaar Jesus-Manden; han arbejder hele Natten og hele Dagen med de syge uden at hvile.' ‚Hvorfor gør han det?' spurgte en anden. ‚Fordi han elsker os,' var Svaret. Hvilken skønnere Løn kunde han have faaet end det, at Folket saa Herren i Tjeneste."

Fra den Tid af gjorde Arbejdet hurtige Fremskridt. Hele Verden ved nu, hvor mærkværdig Udviklingen i Korea har været, indtil dette Land nu er blevet et af de mest ekstraordinært frugtbare Missionsmarker.

Dr. Underwoods Indflydelse hos høje Embedsmænd og Medlemmer af den kejserlige Familie, Kejseren selv indbefattet, var ekstraordinær. Kejseren raadspurgte ham ofte og sendte ham en værdifuld Perlering som Bryllups-Present. Da Dronningen i 1895 var bleven snigmyrdet, og Kejseren frygtede for sit eget Liv, søgte han til Dr. Underwood og to andre Amerikanere, og efter Anmodning tilbragte de Natten sammen med ham i hans private Kammer. Hen imod Morgen holdt den udmattede Monark sig ind til Dr. Underwood og faldt i Søvn med Hovedet hvilende mod dennes Skulder. Efter at Japan havde annekteret Korea, var Japanerne noget mistænksomme over for ham, idet de vidste, at han stod i intimt Forhold til Kejserfamilien; men da han forlod Korea sidste Gang, viste Autoriteterne ham udsøgt Ære.

Æresbevisninger regnede ned over den eminente Missionær. Paa Missionsmarken holdt til en eller anden Tid ethvert Embede, som hans Missionsstyrelse og den koreanske Kirke disponerede over. Et slaaende Bevis for den Agtelse, han nød, gaves paa hans Sølvbryllupsdag. Den 13. Marts 1889 havde han ægtet Miss Lillias S. Horton, der var rejst til Korea som Lægemissionær, udsendt af den presbyterianske Missionsstyrelse. Den 13. Marts 1914 aflagde næsten alle notable Mænd og Kvinder i Koreas Hovedstad Familien deres Visit for at gratulere — Medlemmer af Kongelig Familie, Kejserens Livlægekorps, japanske Embedsmænd, koreanske adelige, Missionærer og koreanske Kristne af alle Samfund og Fakultets- og Studenter-Deputationer, og Borde laa fulde af Presenter.

Her hjemme var Dr. Underwoods store Tjenester almindelig anerkendt. Engang var han tilbudt en Stilling som Vicepræsident for en stor Korporation i Amerika med Løn som en Prins sammenlignet med, hvad han fik som Missionær; men han afslog uden Betænkning. Han vandrede for Gud blandt Mennesker, han foretog sig store Ting for Gud, han ventede at opnaa, hvad han sigtede paa, og han opnaaede det. Han vil i Kirkens Historie leve som en af Kirken i Koreas Grundlæggere og Bygmestre. Han døde den 12. Oktober sidste Aar.

Luck, Wis.

Jo, vi har det, Gud ske Lov, godt her oppe i Skoven, og selv om vi nu har faaet Vinter, sidder vi dog lunt inden Døre; vi har nok af Ildebrændsel og bekymrer os ikke om de høje Kulpriser. I Gaar havde vi en forrygende Snestorm, vist den værste i flere Aar, men i Dag er det igen fint Vejr. Dog kan selv den værst Snestorm ikke blive saa slem her i Skoven som ude paa „Prairien"; her er „Vindbreak", selv om ogsaa dette svinder Ara for Aar. Og i det hele taget er de klimatiske Forhold upaaklagelige her i Wis., og jeg kommer lige til at tænke paa det gamle Mundheld: Vejret er godt nok, naar kun Folk var bedre.

I den forløbne Uge havde vi Missionsmøde i Menigheden i Byen, og Vejret, som ellers var meget koldt, blev mildt og behageligt, til Møderne skulde begynde, indtil den sidste Dag, Søndag 21. Jan., da vi saa fik den store Snestorm, dog selv den Dag sad vi lunt og godt i vor hyggelige Kirke og hørte paa Guds Ords alvorlige og vækkende Røst, saaledes som Gud gav Past. H. P. K. Hansen Naade til at forkynde det.

Vi havde i disse Dage Besøg af Pastorerne P. M. Petersen, V. Mengers, H. P. K. Hansen samt Missionær Jens Dixen. Past. Petersen var her ligeledes i Pensionsforeningens Interesse. Petersen og Mengers rejste hjem efter et Par Dags Besøg og imidlertid var Hansen kommen, og han og Dixen holdt saa trofast ud til Mødets Slutning. Nu siger vi saa Tak for Besøget og for Vidnesbyrdene, og maatte saa Ordets Sæd for manges Vedkommende være faldet i den gode Jord, saa det kan vokse op og bære Frugt til Guds Ære; og sandelig, det skal bogstavelig være stokdøve Øren, der ikke kan høre, og Stenhjerter, der ikke kan tage imod saa alvorlige Vidnesbyrd. Maa Gud saa forbarme sig over os og vort Folk i det hele taget paa disse Egne, at vi maa i Sandhed blive Ordets Gørere og ikke blot dets Hørere, med hvilket vi bedrager os selv.

For kort Tid siden døde gamle Mrs. Gunder Larsen i vor Menighed, men hun døde som den, der havde et sikkert Haab om Herlighed hos Gud, saa i et saadant Tilfælde bliver jo Døden en Færgemand til Livets Land. Hun blev jordfæstet paa St. Peters Menigheds Kirkegaard, hvor hendes for 9 Aar siden afdøde Mand ligger begravet. Velsignet være Mrs. Larsens Minde!

Her vilde være en god Plads for en dansk Skomager i Luck. Skotøjet er dyrt, og det er vanskeligt at faa det repareret, da her ingen Skomager er i Byen. Ligeledes burde en dansk Urmager kunde gøre god Forretning. Hermed venlig Hilsen til Læserkredsen. L. P. Nielsen.

Sidney, Montana.

Denne Gang kan vi meddele Danskerens Læsere, at vi i Dec. Maaned , nemlig den 17. havde en stor Fest herude i Montana, Brorson Menighed fik den Dag sin dejlige nye Kirke indviet.

Gennem flere Aar har denne Menighed holdt sine Gudstjenester i den nuværende Kirkes „Basement" — og tidt og ofte har vi takket Gud for, at vi havde Lov og Lejlighed til det; men særlig fra Guds Børns Side af, har der ofte lydt et Suk: Herre, giv os Evne og Sindelag til at bygge dig et Hus! Gode Aslinger, store Priser kom og dermed Evnen; — og Gud bevarede Sindelaget — og gav os Naade til at bygge Herren et Guds-Hus herude paa Montanas Prærie, fra hvis Taarn de dejlige Klokketoner nu lyder ud over Bakke og Dale — Herren til Ære, os til en Paamindelse om at takke Gud og at samles i hans Hus.

Brorson Menighed er Annex til Sidney, som selv har Kirke. Den nye Kirke ligger ca. 9 Mil fra Byen og har et tilhørende Areal af 20 Acres Land, skænket da „Basementet„ blev bygget, af Chr. Christensen. Kirken med alt tilhørende er gældfri.

Kredsens Formand, Past. E. R. Andersen, forrettede Indvielsen, bistaaet af Præsterne J. A. Larsen, Kenmare, N. Dak., J. Magnussen, Flaxton, N. Dak., Hans Nielsen og Brede Johansen, Dana Valley, Mont. — De to paafølgende Dage havde vi Missionsmøde, gode Møder.

Det er det bedste og omtrent alt, vi har at meddele denne Gang. — Nu, vi har 2 hyggelige Kirkehuse, kunde vi nok give Plads til nogle flere Landsmænd, Farmere, Arbejdsmænd, Tjenestekarle, og særlig mangles der danske Tjenestepiger. Hilsen.

Niels Damskov.

Pella Mgh., Del Rey, Calif.

Nu er jo den dejlige Juletid forbi, og vi glædes ved, at vi sammen med Guds Folk udover den ganske Jord har faaet Velsignelse af at fejre denne Mindernes og Glædernes Fest.

Vi havde de sædvanlige Gudstjenester og Møder, Juletræsfest, hvor Søndagsskolebørnene havde et vellykket Program.

Den første Uge i Januar havde vi sammen med andre Guds Børn ud over Jorden Bønneuge; vi samledes hver Aften og havde megen Glæde og Velsignelse deraf.

Menigheden holdt sit Aarsmøde den 10. Jan. og kunde fremvise et godt Overskud i Kasserne; det viser sig, at der er Interesse for Arbejdet, og at Herren er med Ordets Forkyndelse saavel som med Menighedens andet Arbejde. Mennesker er bleven omvendt, Guds Børn bestyrkede. Følgende valgtes til Embedsmænd: C. Svejstrup Petersen til Formand; L. M. Rosenbom til Trustee og Johan Waldemar til Deakon, begge var Genvalg. Ligeledes genvalgtes J. L. Nielsen til Kasserer og A. Nielsen til Sekretær. Sidstnævnte genvalgtes ogsaa til Søndagsskoleleder. Peter Jensen genvalgtes til Pladsanvifer; det blev besluttet at have dansk Skole i Sommer igen, og en Komite valgtes til at tage sig af den Sag.

Ved Menighedernes Fællesmøde blev Past. Hansen opfordret til i Lighed med i Fjor at holde en Uges Vækkelsesmøder i hver Menighed. Det viste sig, at det havde været til megen Velsignelse, og vi længtes efter nogle Møder af samme Art igen. Past. Hansens Løn blev forhøjet med $100.00, og det uden at Past. Hansen havde bedt Menighederne derom.

Om Gud vil det, bliver der saa Vækkelsesmøder først i Marts i en Sal ved Del Rey i en hel Uge.

Lars Hansen og Familie, som er flyttet hertil fra Verona, Nebr., og Henry Hansen er bleven optagen i Menigheden.

Vi har ogsaa haft Bryllupper i Sommer; de 2 sidste af Mrs. C. Hendriksens Børn, Arnold og Clara, er blevne gift. Ligeledes er John Nielsen og Matie Gregersen bleven ægteviet nu i Efteraaret.

Tirsdag den 16. Jan. var det C. Svejstrup Petersen og Hustrus Sølvbryllupsdag. Menigheden og andre Venner samledes den Dag hos dem og tilbragte en god Eftermiddag sammen med dem. Past. Hansen holdt en Tale baade til Sølvbrudeparret og os andre og overrakte dem en Gave fra os. Mr. Petersen takkede os og bad, at Herrens Naade maatte være over dem og os. Vi havde vor Madkurv med, og vi nød med Glæde et Maaltid Mad sammen med Mr. og Mrs. Petersen og Søn og Datter.

Vi har faaet vor Kirke gjort i Stand indvendig, baade faaet nyt Tapet paa Væggene og Loftet ferniseret samt Alter og Alterringen betrukket med Fløjel, og naar dette læses, haaber vi, at der er elektrisk Lys ogsaa. Vi mangler nu bare at blive forenet med Hovedlinien. Nu har vi en hyggelig Kirke, og Folk heromkring er flittige til at besøge den ved vore Gudstjenester og Møder.

Mrs. Christine Christiansen og Datter fra Coulter, Iowa, som i en 3 Maaneders Tid har været i Besøg her, er rejst tilbage, dog vil de standse en Maaneds Tid i Brush, Colo. Johan Waldemar.

Vil De købe eller sælge?

Dersom De ønsker at købe, sælge eller bytte Ejendom i By eller paa Land, da føler vi os forvisset om, at vi kan være Dem til Tjeneste. Vi har flere gunstige Anledninger i og omkring ved Blair at byde paa.
Besøg eller tilskriv

Robinson Realty, Blair, Nebr.

Dampskibsbilletter
til og fra Europa
med
Scandinavian-American Linien
faas hos
Danish Luth. Publ. House,
Blair, Nebr.

Nye Bøger.

P. Lauritsen: **Vilhelm Birkedal.** 12. Hæfte i Serien „Danske Mænd" ..... .20

Mads Nielsen: **Vær modig.** En Hilsen til dansk Ungdom, 99 Sider. Smukt Omslag. ..... .40

H. P. Hansen: **Stifinderen paa Missionsmarken.** David Livingstones Liv fortalt for Ungdommen, 239 Sider. I Omslag. ..... .60

Knud Gjørup: **Jeremias.** Drama i 4 Akter. O. Lohses Forlag. 168 Sider. Smukt indbundet ..... .80

O. Ricard: **Prædikener til Kirkeaaret.** 1. Del: Vinter og Vaar. 2. Del: Sommer og Høst. Begge Dele indb. tilsammen i solidt fort Vælskbind. 3.40

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE,
BLAIR, NEBR.

BOXED GIFT BOOKS.

In these handsome boxed gift books we carry the following titles:

Jessicas Prayer, Stepping Heavenward, The Prince of the House of David, Ten Nights in a Bar Room, In His Steps, Pilgrims Progress, Black Rock, Black Beauty, Scarlet Letter, Kept for the Masters Use, Crucifixion of Philip Strong, Paradise Lost, Sketch Book, Little Lame Prince, Laddie and Miss Tooseys Mission.

Our Price 35 Cents each, 3 for $1.00.

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE,
Blair, Nebr.

Illustrated History of our Country
— Dyson to Date —

Story of
the American People
written by master historians.

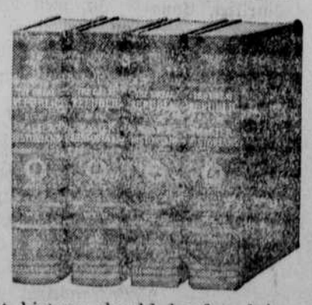

This great history should be found in every American home and it should be read by every American citizen whether native or naturalized.

Four splendid volumes, full library size. Clear Print, Cloth bouned.

Price — while they last — only $2.50 postpaid.

Danish Luth. Publ. House,
Blair, Nebr.